

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 13.5.2015
COM(2015) 251 final

Priporočilo

PRIPOROČILO SVETA

o izvajanju širših smernic ekonomskih politik držav članic, katerih valuta je euro

Priporočilo

PRIPOROČILO SVETA

o izvajanju širših smernic ekonomskih politik držav članic, katerih valuta je euro

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 136 v povezavi s členom 121(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik¹, zlasti člena 5(2) Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnotežij², zlasti člena 6(1) Uredbe,

ob upoštevanju priporočila Evropske komisije³,

ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-finančnega odbora,

ob upoštevanju mnenja Odbora za ekonomsko politiko,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za ohranitev in krepitev razvoja euroobmočja so potrebna nenehna prizadevanja politike za podporo uravnoteženi prilagoditvi v zasebnem in javnem sektorju ter srednjeročnemu in dolgoročnemu povečanju potenciala gospodarstva za rast. Čeprav je v euroobmočju prisotno gospodarsko okrevanje, ga zavira zapuščina nedavnih gospodarskih in finančnih kriz, vključno s tekočim ponovnim zunanjim uravnoteženjem, visokimi stopnjami javnega in zasebnega dolga ter s tem povezanimi pritiski razdolževanja, obstoječo strukturno togostjo znotraj nacionalnih trgov dela in proizvodnih trgov, visoko brezposelnostjo in nizkim zaupanjem ter vztrajno šibkimi naložbami. Doslej izvajanje reform, opredeljenih v priporočilih za posamezne države članice, ni potekalo dovolj hitro.
- (2) Euroobmočje je več kot samo vsota svojih članic. Gospodarstva v euroobmočju so tesno povezana, zato je potrebno večje usklajevanje fiskalnih, finančnih in strukturnih politik. Naravnost politik na ravni euroobmočja bi morala spodbujati rast ter hkrati zagotavljati, da se ne ogrozi napredek, dosežen pri ponovnem uravnoteženju. Države članice euroobmočja nosijo specifično odgovornost za učinkovito izvajanje okvira upravljanja, ki je bil v zadnjih letih pomembno okrepljen. To zahteva večji medsebojni pritisk v podporo izvajanju nacionalnih reform in

¹ UL L 209, 2.8.1997, str. 1.

² UL L 306, 23.11.2011, str. 25.

³ COM(2015) 251.

preudarnemu vodenju javnih financ. Treba bi bilo izvesti tudi obsežnejšo oceno nacionalnih reform z vidika interesov euroobmočja, internalizacijo morebitnih učinkov prelivanja in spodbujanje politik, ki so še posebej pomembne za dobro delovanje ekonomske in monetarne unije.

- (3) Izvajanje daljnosežnih strukturnih reform, ki uvajajo reforme v gospodarstvu ter spodbujajo konkurenčnost in potencial rasti, v euroobmočju še ni zadovoljivo. Obseg neravnotežij pred krizo, položaj v poslovnem ciklu in fiskalni manevrski prostor se v državah članicah znatno razlikujejo. Kljub izboljšanju na trgu dela in določenem napredku pri reformah za izboljšanje prožnosti trga dela, stopnja brezposelnosti ostaja visoka, tveganja za dolgoročno brezposelnost pa postajajo zakoreninjena, kar dodatno poslabšuje socialne razmere v najbolj ranljivih državah. Ponovno zunanje uravnoteženje je v teku, vendar je napredek asimetričen in veliki presežki na tekočem računu še niso prilagojeni. Z daljnosežnimi strukturnimi reformami trga dela in proizvodnih trgov bi lahko spodbudili potrebno ekonomsko prilagoditev v euroobmočju in okrepili rast v državah, ki jih izvajajo. Reforme s povečanjem zaposlovanja in nižanjem cen za potrošnike spodbujajo tudi večjo socialno vključenost. Če se strukturne reforme izvajajo v vseh državah članicah, je to ugodno za euroobmočje kot celoto zaradi pozitivnih učinkov prelivanja prek trgovinskih in finančnih poti. S tem bi se prav tako spodbudile ustrezne politične odločitve v preostalem euroobmočju. Tematske razprave Euroskupine lahko pripomorejo k temu procesu z ocenjevanjem reform in določanjem referenčnih meril zanje ter njihovega vpliva na euroobmočje kot celoto. Pri tem se lahko črpa iz dobrih praks, dogovora o skupnih načelih za dobre reforme in medsebojnega pritiska. Zaradi procesa prilagajanja na nacionalni ravni, posledično pa tudi delovanja euroobmočja, je zlasti pomembno redno spremljanje napredka pri reformah v državah članicah s čezmernimi neravnotežji in neravnotežji, ki zahtevajo odločno ukrepanje.
- (4) Eden od ključnih izzivov politike, s katerimi se srečuje euroobmočje, je zmanjševanje javnega dolga z vztrajanjem pri fiskalni odgovornosti. Zaradi konsolidacije, ki se je izvajala zadnjih nekaj let, se je stanje javnih financ v euroobmočju izboljšalo, vendar pa usklajevanje fiskalnih politik še ni optimalno. Mnoge države članice euroobmočja morajo nadaljevati fiskalno prilagajanje, da bodo znižale zelo visoke stopnje dolga. Druge države imajo več manevrskega prostora, posledično pa bi ga lahko izkoristile za spodbujanje domačega povpraševanja s posebnim poudarkom na naložbah, s čimer bi podprle domačo rast, pa tudi euroobmočje kot celoto. Prožnost pravil Pakta za stabilnost in rast državam članicam omogoča, da spodbujajo strukturne reforme in naložbe, hkrati pa upoštevajo skupaj dogovorjena pravila. Fiskalne strategije še niso dovolj rasti prijazne. Na strani prihodkov so kljub povečanemu sodelovanju znotraj Euroskupine še dodatne možnosti za izboljšanje učinkovitosti davčnih sistemov in zmanjšanje davčne obremenitve dela. Na odhodkovni strani bi moral biti večji poudarek na javnih naložbah, ki bi temeljile na zanesljivi analizi stroškov in koristi, ter drugih javnih odhodkih z močnimi in pozitivnimi učinki na rast. Pregledi porabe so poudarili potrebo po učinkovitejši javni upravi. Dobro delovanje nacionalnih fiskalnih okvirov bo zagotovilo podporo temu procesu.
- (5) Razmere na finančnih trgih v euroobmočju se izboljšujejo, vendar posojanje zasebnemu sektorju ostaja šibko, finančni trgi pa so še vedno razdrobljeni. To zavira naložbe v euroobmočju. Posledično je nastala velika naložbena vrzel, čeprav obstajajo naložbene potrebe tako v smislu materialnih kot tudi nematerialnih naložb. Naložbeni načrt EU omogoča mobilizacijo naložb in njihovo preusmerjanje v

produktivne namene. Vendar bo učinek naložbenega načrta in razširjenega programa nakupa vrednostnih papirjev, ki ga je uvedla ECB, večji, če bo dopolnjen z ukrepi v širšem finančnem sektorju za obnovitev kreditnih tokov, poglobitev kapitalskih trgov ter povečanje dolgoročnega financiranja gospodarstva. Dokončanje bančne unije poteka, temeljilo pa bo na uporabi enotnega pravilnika in doslednega regulativnega pristopa. Bolj povezani in učinkovitejši kapitalski trgi bi mobilizirali dodatna sredstva za naložbe, zato bi bilo evropsko gospodarstvo manj odvisno od bank, njegove finančne strukture pa bi postale bolj uravnotežene in stabilnejše.

- (6) Ne glede na nedavne dosežke pri krepitvi strukture ekonomske in monetarne unije, sedanjí izzivi zahtevajo napredek pri dopolnitvi njene zasnove. Nadaljnji razvoj ekonomske in monetarne unije bo zahteval postopen pristop, pri katerem se bosta združevali solidarnost in disciplina. Predsednik Komisije bo skupaj s predsedniki Evropskega sveta, Evropskega parlamenta, Evropske centralne banke in Euroskupine pripravil naslednje ukrepe za boljše ekonomsko upravljanje v euroobmočju –

PRIPOROČA, da države članice euroobmočja v obdobju 2015–2016 znotraj Euroskupine ukrepajo, tako da:

1. Uporabijo medsebojni pritisk za spodbujanje strukturnih reform, ki bodo olajšale odpravo velikih notranjih in zunanjih dolgov ter zagotovile podporo naložbam. Redno ocenjujejo uresničevanje reform v državah članicah z resnimi neravnotežji. Še naprej izvajajo redno tematsko ocenjevanje strukturnih reform. Do pomladi 2016 sprejmejo odločitve o nadaljnjih ukrepih na področju usklajevanja v zvezi z zmanjšanjem visoke davčne obremenitve dela in reformo storitvenih trgov.
2. Uskladijo fiskalne politike za zagotovitev, da bo skupna fiskalna naravnost euroobmočja v skladu s tveganji za vzdržnost in cikličnimi pogoji. Do pomladi 2016 organizirajo tematske razprave o izboljšanju kakovosti in vzdržnosti javnih financ ter se pri tem osredotočijo zlasti na uvrščanje materialnih in nematerialnih naložb med prednostne naloge na nacionalni ravni in ravni EU ter spodbujanje rasti s prilagoditvijo davčnih sistemov. Spremljajo učinkovito delovanje nedavno okrepljenih nacionalnih fiskalnih okvirov.
3. Zagotovijo pravočasno izvedbo nadaljnjih ukrepov v zvezi z rezultati celovite ocene, ki jo je izvedla ECB, izvajanjem direktive o sanaciji in reševanju bank, zaključkom ratifikacije medvladnega sporazuma o enotnem skladu za reševanje ter poskrbijo, da bo sklad od januarja 2016 popolnoma operativen. Spodbujajo ukrepe za poglobitev tržnega financiranja, da bi se izboljšal dostop malih in srednjih podjetij do financiranja ter zagotovil razvoj alternativnih virov financiranja. Spodbujajo nadaljnje reforme nacionalnih okvirov na področju insolventnosti.

4. Si nadalje prizadevajo za poglobitev ekonomske in monetarne unije ter prispevajo k izboljšanju okvira za ekonomski nadzor v okviru poročila o naslednjih ukrepih za boljše ekonomsko upravljanje v euroobmočju, ki ga bo predsednik Juncker pripravil v tesnem sodelovanju s predsedniki Tuskom, Schulzem, Draghiem in Dijsselbloemom, in ukrepov, ki bodo sprejeti na podlagi tega poročila.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik